

[Undervisningsministeren.]

eneste ting, at det ikke er den, det ærede medlem oplyste heroppefra for et øjeblik siden.

Så vil jeg gerne i forbindelse med det ærede medlems tale om folkets røst i denne sag sige to ting. Jeg har forstået bestemmelsen i grundloven om muligheden for at udsætte en ekspropriationslov til efter et nyvalg derhen, at meningen måtte være, at befolkningen ved valget kunne tage stilling til spørgsmålet — begribeligvis — og at befolkningen ved møder og på anden måde under valgkampen og op til valget kunne spørge hver enkelt folketingsmand: hvad er din stilling til dette forslag, som vi ved kommer til behandling igen i den kommende samling? Hvis det ærede medlems krav om udsættelse sidste gang havde nogen mening, så har det været den, at ved det kommende valg skulle der være mulighed for for befolkningen til — direkte opfordret af det ærede medlem — at tage stilling til denne sag. Jeg erindrer ikke noget tidligere tilfælde — i hvert tilfælde i de senere år her — hvor befolkningen har haft samme direkte anledning til at tage stilling til en sag, opfordret af et enkelt medlem, som i denne sag; så den lejlighed har været der.

Jeg skal ikke i øvrigt gå ind på det ærede medlems dobbelthed i spørgsmålet om folkeafstemning. Den er blevet belyst af det ærede medlem hr. Ib Thyregod og flere andre. Men der er et argument i forbindelse med folkeafstemningen, som jeg synes det er helt afgørende vigtigt at minde om igen — jeg fremdrog det forleden dag, og jeg vil gerne have lov til at gøre det her igen.

Hvad er det, det ærede medlem ønsker at opnå ved en eventuel folkeafstemning? Det ærede medlem vil opnå, hvis det ærede medlem får held først med sine bestræbelser for at få folkeafstemningen — og derefter en afstemning i favør af det ærede medlems synspunkter — at få et andet resultat frem end det, som et stort flertal i denne sal har tilsluttet sig. Det er i overensstemmelse med grundlovens tankegang om folkeafstemning. Når det ærede medlem så er kommet så langt, hvad vil det ærede medlem så? Så vil det ærede medlem tage denne sag og give den til en ganske lille gruppe, ikke

af uafhængige videnskabsmænd, men af de videnskabsmænd, der sidder og arbejder med dette materiale, og det, som de pågældende ganske få videnskabsmænd kan gå ind på at aflevere til Island, det vil det ærede medlem kontrasignere. Det er den mest ejendommelige anvendelse af folkeafstemning og folketale, jeg har været ude for.

Det ærede medlem sagde under førstebehandlingen:

„Jeg er tilfreds med det forhandlingsresultat, som videnskaben kan acceptere. Det er ikke, at videnskaben skal acceptere det, jeg er tilfreds med, men at jeg er tilfreds med det, videnskaben kan acceptere.“

Jeg vil gerne gentage: jeg er tilfreds med det, videnskaben kan acceptere, og det ærede medlem sagde videre: det, som videnskabsmændene, der arbejder med denne sag, kan acceptere — altså det, som den lille gruppe videnskabsmænd er villige til at udlevere, det kan det ærede medlem også være rede til at udlevere.

Denne sags behandling skulle efter det ærede medlems tankegang altså være, at først vedtog et stort flertal i denne sal, ud fra mange forskellige motiver, denne gave til det islandske folk. Så blev det udsat, for at befolkningen kunne få mulighed for at tage stilling; at vælge. Så bliver det forhåbentlig vedtaget igen med et betragteligt flertal i denne sal, og når det er færdigt, vil det ærede medlem gerne have en folkeafstemning, ikke for at få en ny afgørelse i denne sag, men for at bruge denne sal som et postkontor for, hvad de ganske få videnskabsmænd, der sidder og arbejder med de håndskrifter, det hele drejer sig om, vil gå med på at udlevere. Så sætter det ærede medlem sit gummistempel i hjørnet og sætter tingets to gange anvendte flertal i denne sag ud af kraft.

Jeg synes, det er rigtigt at fremhæve dette. Hvis det ærede medlem kalder det demokrati, så er det muligt, at man må prøve at finde andre udtryk for det, langt den største del af den danske befolkning og langt den største del af alle partier i denne sal plejer at betegne med dette ord.

Det ærede medlem hr. Diderichsen sagde, at jeg var argumentresistent. Det beklager jeg selvfølgelig. Jeg mener, jeg altid har